

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 43. Eraclius designatur Episcopus Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

stulantes. S. Augustinus ipse locum a Sæculo V. dire noluit, ne ejus præsentia majores A. C. 425. motus cieret; sed ad Felicitatem, & Rusticum dedit Epistolas; ut consoletur, Ep. 210. al. 87. Epist. 211 & animos addat, ne adversitati cedant. al. 109. Dedit etiam ad Moniales Epistolam, quam severitas, mixta charitate, dictavit; ad pacem hortatur, & submissionem erga Superiorem, & Regulas sigillatim ad formandos earum mores tradit. Ex iis apparet, eas non vixisse in Monasteriis clauso, sed sæpe, saltem ternas, domo exivisse, & singulis mensibus semel balneo fuisse usas. Omnibus omnia erant communia, etiam vestes, ratio tamen non ægrotarum modo, sed etiam earum, quæ delicatiore corpore erant, habebatur, ut singulis, quantum indigebant, concederetur. Hæc S. Augustini Epistola, quæ communiter ejus Regula appellatur, postmodum viris aptata.

§. XLIII.

Eraclius designatur Episcopus Hipponensis.

Sanctus Augustinus Senio gravis, cum prope annum Septuagesimum secundum ageret, de Successore erat sollicitus. Ergo populum Hipponensem monet, habere se, de quo consilia communicarent. Altero die, nempe, sexto Calendas Octobr. Theodosio duodecimo, &

LII 3 Valen-

Sæculum V. A. C. 426. Valentiniano secundo Consulibus, id est, 26. Sept. anno 426. magna populi frequentia in Ecclesiam Pacis Hippone convenit. Aderant duo Episcopi, Religianus, & Martinianus, & septem Presbyteri, nempe Saturninus, Leporius, Barnabas, Fortunatianus, Rusticus, Lazarus, & Eraclius.

S. Augustinus profatus est in hæc verba: *Omnes Mortales sumus. Juvenes, ætatem provectiorem speramus, at senectutem nulla ætas sequitur, aut sperari potest. Scio, quantum Ecclesiæ post Episcoporum decessum turbari soleant; mihi incumbit, quantum possum, avertere, ne hoc malum etiam hic eveniat. Ab Ecclesia Milevitana, ut scitis, redeo, ubi timebant, ne quidquam post mortem Confratris mei Severi turbaretur. Successorem suum designaverat; sed sufficere crediderat, si id coram Clericis fecisset, inconsulto populo; id non nulli ægerrime tulerunt, at per Dei Misericordiam mitigati sunt, & ille, quem Severus designaverat, in Episcopum ordinatus.*

Ne igitur cuiquam de me querendi ansam præbeam, coram omnibus vobis voluntatem meam edico, quam Dei etiam voluntatem esse credo; volo, ut Presbyter Eraclius Successor meus sit. Exclamavit populus: Laudetur Deus! Iesus Christus sit Benedictus! Hæc verba vicies
ter

ter acclamata. *Œſu exaudi nos! vivat Sæculum V. Augustinus!* Hæc decies sexies repetita. A. C. 426.

Ubi ſucceſſit ſilentium, S. Augustinus S. Augustin.

dixit: *Non opus eſt, ut in ejus laudes longius excurram; amo ejus prudentiam, & modæſtiæ parco. Sufficit, quod vobis notus ſit, & quod id velim, quod vos vultis.* Et deinde: *Notarii Eccleſiæ, ut ipſi videtis, verba mea, & veſtros applauſus litteris conſignant, verbo, Actum Eccleſiaſticum conſicimus, nam volo, ut hæc, quantum inter homines poſſibile, rata ſint.* Clamavit populus tricies ſexies: *Laudetur Deus! Benedicatur Œſus Chriſtus! Œſu exaudi nos! vivat Augustinus!* Decies ter. *Pater noſter, & Episcopus noſter ſis!* Octies. *Dignum eſt! juſtum eſt!* Vicies. *Meretur! Episcopatu dignus eſt!* Quinquies. Et rurus: *Dignum eſt, juſtum eſt!* Sexies.

S. Augustinus ſubjunxit: *Nolo, ut* Sup. I. XX.
ipſi fiat, quod mihi factum eſt; Pater §. 12.

meus Valerius, Beatæ memoriæ, adhuc dum in vivis agebat, quando Episcopus ordinatus ſum, & Sedem unacum ipſo tenui, quod Concilium Nicænum prohibuit, ego vero & ipſe ignorabamus. Nolo igitur, ut in filio meo idem reprehendatur, quod in me reprehensum. Presbyter manebit, ſicut hodie eſt, & Episcopus erit, quando Deo placuerit. Modo autem cum Gratia Œſu Chriſti faciam, quod

L11 4 buc-

Sæculum V.
A C. 426.

bucusque non potui. Scitis, quale ante aliquot annos mihi propositum fuerit; convenerat inter nos, ut ratione habita laboris in Sacras Scripturas, quem mihi Episcopis in duobus Conciliis, Numidia, & Carthaginensi injungere placuit, per quinque dies in Septimana ab aliis oneribus liber essem; Consensistis acclamando, Acta conscripta sunt. Per modicum solummodo tempus verbo stetistis; mox maxima mea molestia plurima a me exacta sunt, atque iis studiis, quibus cuperem, vacare non permittor. Rogo vos, & adjuro per Jesum Christum, ratum habete, ut tantis laboribus me in juvenem, Presbyterum Eracium, quem Successorem meum designo, exonerare liceat. Clamavit populus vices sexies: Agimus tibi Gratias pro isto judicio tuo! S. Augustinus, gratissimum sibi id fieri, respondit, & subjunxit: Ergo imposterum dubitantes ad eum, & non ad me accedant! Si quando meo indiguerit consilio, lubens dabo. Si Deus mihi adhuc pauculos dies concedat, eos non otio, sed studio Scripturae consecrabo. Nemo mihi hoc otii genus invidet, est enim laboris plenum. Feci inter vos, quaecunque debui. Superest, ut vos rogem huic Acto subscribere; Ejus acclamatione consensum vestrum indicite! Clamavit populus: Amen! Dixitque vices quinquies: Justum est! a-
quum

quum est! Vicies. Amen! Amen! Quater decies. Præter plures acclamationes alias. Quibus auditis, S. Augustinus ait: *Bene est! offeramus Deo Sacrificium! & dum oramus, rogo vos, ut omissis privatis vestris necessitatibus, & negotiis, pro hac Ecclesia, pro me, & Presbytero Eraclio Deum deprecemini.* Ex-
 to. 5. ep. Aug. in fine Serm.
 tat aliquis Eraclii Sermo, qui in istis circumstantiis dictus videtur, nam principaliter S. Augustini laudibus redundat. Dicit, se multo tempore ejus Discipulum fuisse, & nihilominus ætate jam matura Hipponem venisse, ex quo colligitur, non ita stricte accipiendum, si eum S. Augustinus juvenem dicat.

§. XLIV.

Attici obitus. Sifinnius Episcopus Constantinopolitanus.

Interim alius Constantinopoli sedebat Episcopus. Atticus mundo exiit decima Octobr. Theodosio undecimo, & Valentiniano primo Consulibus, id est, anno 425. cum sedisset annos ferme viginti. Laudatur, quod pacem Ecclesiæ reddiderit, dum S. Joannis Chrysostomi Nomen Dypticis restituit. (*) Chari-

LII 5 tas

(*) Ergo Communio, sine qua pax non est, Ecclesiæ Constantinopolitanæ cum Romana rediit, quod Interpres Protestans perperam negat.